

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשה"ק ובאידיש

הקדמה ראשונה לספורי מעשיות

פון גאון־ענינו מורינו רבי נתן מברסלב זיע"א דער גרויסער תלמיד פון רבינו הקדוש זיע"א

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.
דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה,
און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

הקדמה ראשונה לספורי מעשיות

פון גאון-עווינו מורינו רבי נתן מברסלב זיע"א דער גרויסער תלמיד פון רבינו הקדוש זיע"א

הקדמה א'

מה שהיה כבר נקרא שמו ונדע שהוא אדם וזאת תורת האדם דקדשה, אשר זכה להשלים דמות אדם פי זה כל האדם הלא הוא פבוד אדונינו מורנו ורבינו, עטרת תפארתנו גאון עזנו, הרב הקדוש והנורא בוצינא רבא בוצינא עלאה בוצינא יקירא וקדישא קדשת-שם מורנו הרב נחמן, זכר צדיק וקדוש לברכה נין ונכד להרב הקדוש והנורא האלקי הבעל-שם-טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה אשר כבר נהנו ישראל לאורו בחבוריו הקדושים הנפלאים אשר כבר יצאו לאורה רבים ראו וישמחו וישירים יעלזו והאמת יורה דרכו והנה עוד ראה זה נמצא באמתחותינו ספורי מעשיות נפלאות ונוראות אשר זכינו לשמע פה אל פה מפיו הקדוש אשר אין וחקר ותקן משלים הרבה והלביש והסתיר השגות גבוהות ועצומות בספורי מעשיות בדרכים נפלאים ונוראים מאד.

להתודע ולהגלות

אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לוטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס-ושלום פראסטע [פשוט'ע] מעשיות!" ווארן די 'מעשיות' וואס אין דעם ספר שטייען, האט דערציילט דער גרויסער צדיק דער קדוש-עליון, דער הייליגער רבי ר' נחמן זכר-צדיק-לברכה, זיין זכות זאל אונז ביישטיין. זיין פונה איז געווען אונז צו לערנען: "וויאזוי דעם אייבערשטן צו דינען!" און הלואי מיר זאלן פארשטיין: די גרוסע סודות, און דעם 'מוסר', וואס עס שטעקט אין די 'מעשיות' - וועלן מיר זיין פרומע יודן, אזוי-ווי מען דארף צו זיין! און 'השם-יתברך' וועט אונז שיקן דעם 'גואל-צדק', באלד אין אונזערע צייטן, במהרה בימינו אמן!

כִּי זֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל
הַתְּמוּנָה כְּשֶׁהָיוּ רוֹצִים לְדַבֵּר בְּנִסְתָּרוֹת
ה' הָיוּ מְדַבְּרִים בְּדֶרֶךְ חֵידָה וּמִשָּׁל
וְהַלְבִּישׁוּ סִתְרֵי תוֹרָה גְּנֻזִיָּא דְּמִלְכָּא בְּכַמָּה
וְכַמָּה לְבוּשִׁים מְלִבוּשִׁים שׁוּנִים כַּמּוּבָא
אַחַר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ וּבֶן הַשְּׂפָחָה
שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, אִז שְׂבִימִים
הַקְּדֻמוֹנִים כְּשֶׁהָיוּ הַחֲבָרִים מְדַבְּרִים
וּמְשִׁיחִים קִבְּלָה הָיוּ מְשִׁיחִים בְּלִשׁוֹן כְּזֶה
כִּי עַד רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי לֹא הָיוּ
מְדַבְּרִים קִבְּלָה בְּאַתְגְּלִיָּא וְכוּ', וְעַל פִּי רַב
אַחַר כַּמָּה מַעֲשִׂיּוֹת הָיָה מְגַלֶּה קֶצֶת מֵעַט
פְּחוֹת מְטַפֵּה מִן הַיָּם אֵיזָה רְמִזִּים לְהִיכֵן
הַדְּבָרִים מְגִיעִים כַּמּוּבָאֵר לְקַמֵּן בְּמִקּוּמָם
הַדְּבָרִים וְהַרְמִזִּים שֶׁסִּפֵּר אַחֵר כֹּל מַעֲשֵׂה
וּמַעֲשֵׂה וְהֵנָּה עַד הֵנָּה הָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
גְּנוּזִים אֲצִלְנוּ אַךְ לְהִיּוֹת רַבִּים אוֹמְרִים
לְנַפְשֵׁנוּ מִי יִרְאֵנוּ טוֹב כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה
נַפְשָׁם לְשִׁמְעַתְּמִיד דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים
שֶׁיֵּצְאוּ מִפִּי רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה,
וּבִיחֻד אֵלֹהֵי הַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁסִּפֵּר אֲשֶׁר לֹא
זָכוּ עַדִּין שִׁיגִיעוּ אֵלֵיהֶם כִּי אִם בְּהַעֲתִיקוֹת
בְּכַתָּב עַל-יַדֵּי סוֹפְרִים שׁוּנִים אֲשֶׁר נִתְּרְבוּ
הַטְּעִיּוֹת בָּהֶם מְאֹד וְקִלְקְלוּ הַמְּכוּן.

עַל כֵּן תְּשׁוּקַתֶּם הַגְּדוּלָּה אֲלֻצוּנוּ, וְכִסְפֶּם
הַחֲזֵק דְּחֻקוֹנוּ עַד אֲשֶׁר הִכְרַחְנוּ לְמִלְאֵת
רְצוֹנָם לְהִבְיָאֵם לְבֵית הַדְּפוּס וְגַם כִּי הָיָה

לָנוּ גְלוּי דַעַת מִפִּי רַבֵּנוּ הַגְּדוֹל, זְכוּרֵנוּ
לְבִרְכָה אֲשֶׁר פַּעַם אֶחָד גְּלָה דַעַתוֹ שְׂרוּצָה
לְהַדְפִּיס סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת,

וְאָמַר בְּזֶה הַלִּשׁוֹן לְפָנַי כַּמָּה
אַנְשִׁים בְּדַעַתִּי לְהַדְפִּיס סֵפֶר
מַעֲשִׂיּוֹת וַיְהִי לְמַעְלָה כָּתוּב
בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ וּלְמַטָּה בְּלִשׁוֹן לַעֲזָ
וְאָמַר: הֲלֹא מָה יוֹכְלוּ הָעוֹלָם לְדַבֵּר
עַל זֶה, הֲלֹא עַל כָּל פָּנִים הֵם
מַעֲשִׂיּוֹת נְאִים לְסִפֵּר וְכוּ'.

כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ
בְּפִרוּשׁ וְזֶה אֲשֶׁר הֵעִירוּנוּ לְהִבְיָאֵם לְבֵית
הַדְּפוּס.

וְאִם אֲמַנֵּם יַדְעֵנוּ וְלֹא נַעֲלֵם מֵעֵינֵינוּ כִּי
רַבִּים קָמוּ עָלָיו עִם כָּל זֶה הָאֱמֶת עַד
לְעֲצָמוֹ וְאַנְחָנוּ מְחַיְבִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
וְהַשֵּׁם הַטוֹב יַעֲשֶׂה הַשׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע וְהַחֲדִל
יִחְדַּל וְגַם כִּי תִהְיֶה לְאֵל עַד כּוֹה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ כִּי נִתְּפַשְׁטוּ חֲבוּרָיו
הַקְּדוֹשִׁים בְּקָרֵב עִם קְדוֹשׁ בְּקָהֶל וְעַדָּה
וַיִּשְׂרָאֵל, וַיְהִי דְבָרָיו לָהֶם לְשִׁשׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה וְתִהְיֶה בְּפִיהֶם כְּדַבֵּשׁ לְמַתוֹק
כָּלֶם יִשְׂבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטוֹבוֹ כִּמוֹ חֵלֶב
וְדָשֵׁן תִּשְׂבַּע נַפְשָׁם וְשִׁפְתֵי רִנְנוֹת יִהְיֶה
פִּיהֶם וְרַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר אַתֶּם אֵת
הַחֻלְקִים עַל הָאֱמֶת, הַדּוֹבְרִים עַל צְדִיק
עֲתֵק בְּגִאוֹה וּבוֹז אֲשֶׁר בְּדוּ מְלַבֵּם אֲשֶׁר

וַיֵּשׁ בָּהֶם דְּרָכִים וְנִסְתָּרוֹת וְעִמְקוֹת מִפְּלֶג
מְאֹד

וְרֵאוּיִים לְדַרְשָׁם בְּרַבִּים לְעֵמֹד
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְסִפְר מַעֲשֵׂה מְאֵלוֹ
הַמַּעֲשִׂיֹת

כִּי הֵם חֲדוּשִׁים גְּבוּהִים וְנוֹרְאִים מְאֹד
מְאֹד גַּם מִי שְׁלָבוֹ שָׁלֵם וּבְקִי הֵיטֵב בְּסִפְרֵי
קֹדֶשׁ וּבִפְרָט בְּסִפְרֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְכִתְבֵי
הָאֵר"י, זְכוּרֹנוֹ לְבִרְכָה יוֹכֵל לְהַבִּין וְלַדַּעַת
קֶצֶת מְעַט רְמִזִּים בְּאִיזָה מַעֲשִׂיֹת אִם
יֵשׁ לָבוֹ וְדַעַתוֹ עֲלֵיהֶם הֵיטֵב גַּם יֵשׁ
בָּהֶם הַתְּעוֹרְרוֹת מוֹסֵר נִפְלָא וְעֵצוֹם מְאֹד
בְּרַב הַמְּקוֹמוֹת, יְבִינֵם הַמְּשִׁפִּיל בְּעֵצְמוֹ

כִּי רַבִּם כִּכְלָם מְעוֹרְרִים
וּמְמַשְׁיכִים אֶת הַלֵּב מְאֹד לְהַשִּׁים
יְתַבְּרֶךְ לְשׁוֹב לְהַשִּׁים יְתַבְּרֶךְ בְּאֵמֶת
לְאֵמֶתוֹ לְעֵסֶק רַק בְּתוֹרָה וְעֵבוּדָה
תָּמִיד וְלַהֲפֹךְ פָּנָיו מֵהַבְּלִי הָעוֹלָם
לְגַמְרֵי כַּאֲשֶׁר יֵרָאֶה הָרוֹאֶה בְּעֵינָיו
שְׁכָלוֹ אִם יִסְתַּכֵּל בָּהֶם בְּאֵמֶת

אוּלָם תִּכְלִית כּוֹנֵנוֹת אֵלֹהֵי הַמַּעֲשִׂיֹת רַחוּם
מְאֹד מִדַּעַת אָנוּשׁ וְעִמְקָ עִמְקָ מִי יִמְצְאוּנוּ
וְאֵין לְהֵאָרִיךְ בְּשִׁבְחַת תְּפִאֲרַת גְּדֻלַּת
הַמַּעֲשִׂיֹת הָאֵלֹהֵי כִי גְבָהוּ מִדַּעַתָּנוּ וְכָל
הַמוֹסִיף לְדַבֵּר בְּשִׁבְחַת גְּדֻלַּתָם וְעִמְקוֹתָם
הוּא גּוֹרֵעַ רַק אֲמָרָנוּ לְהַעִיר קֶצֶת לְבַב

לֹא עָלְתָה עַל דַּעַתוֹ וְלֹא עָלִינוּ לְהֵאָרִיךְ
וּלְסַפֵּר בְּדַבָּר הַזֶּה כִּי הוּא כַּבְּשֵׁי דְרַחֲמָנָא
וְכַמָּה עֲלָמִין אֶתְהַפְּכוּ בְּגִינֵיהוּ עַל יְדֵי רַבּוּי
הַמַּחְלָקֶת שְׁנֵתְרַבּוּ בְּיָמֵינוּ בֵּין הַחֲכָמִים
וְהַצְּדִיקִים וּמִי יָבוֹא אַחַר הַמֶּלֶךְ אֶת אֲשֶׁר
כָּבַר עָשָׂהוּ אֵךְ זֹאת לְדַעַת כִּי כָּל כּוֹנֵנָתָנוּ
בְּהַדְפַּסֵּת אֵלֹהֵי סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיֹת הוּא רַק
בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַחוּסִים בְּצִל
קֹדֶשׁוֹ הַתְּאֵבִים וּמְצַפִּים וּמְשִׁתַּוְּקִים
לְשִׁמְעַ דְּבָרִים קְדוּשִׁים וְאִם אֲמָנֵם
הַדְּבָרִים הַנִּדְפָּסִים בְּסִפְר, כְּאֵלֹהֵי נֶאֱמָרוּ
בְּקֶהֱל רַב לְעֵמֶת זֶה רָאִינוּ כִּי כָּבַר הַתְּחִילוֹ
הַדְּבָרִים לְהַתְּפַשֵּׁט בְּכִתָּב עַל יְדֵי
הַעֲתָקוֹת רַבּוֹת וְאֵין הַבְּדִל בֵּין דְּבָרִים
הַנִּכְתָּבִים לְדְבָרִים הַנִּדְפָּסִים וְגַם לֹא
מֵרֵאשׁ בְּסִתְרַ דְּבָרָם כִּי כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ
עֵינָיִם יֵרָאֶה וְכָל מִי שֵׁישׁ לוֹ לֵב יִבִּין כִּי לֹא
דָּבָר רַק הוּא מְכַסֵּה וְאִם רַק הוּא מְכַסֵּה כִּי
דְבָרִים הִלְלוּ עוֹמְדִים בְּרוּם גְּבַהֵי מְרוֹמִים.
וְשִׁמְעָנוּ מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּפִרוּשׁ
שֶׁאֵמַר שְׁכָל דְּבִיבּוּר וְדְבִיבּוּר שֶׁל אֵלֹהֵי

הַמַּעֲשִׂיֹת יֵשׁ בּוֹ כּוֹנֵנָה עֵצוֹמָה
וּמִי שֶׁמְשַׁנֶּה דְּבִיבּוּר אֶחָד מֵאֵלֹהֵי הַמַּעֲשִׂיֹת
מְכַפֵּי מַה שֶׁאֲמָרוּ הוּא בְּעֵצְמוֹ הוּא מְחַסֵּר
הַרְבֵּה מִהַמַּעֲשֵׂה וְאֵמַר שֶׁאֵלֹהֵי הַמַּעֲשִׂיֹת
הֵם חֲדוּשִׁים נִפְלָאִים וְנוֹרְאִים מְאֹד מְאֹד

הלא נה דברי הכותב והמסדר והמעתיק
לאכל לשבעה ולמכסה עתיק
נאם הקטן נתן בן אדוני אבי מורנו הרב רפי
נפתלי הערץ יצ"ו מנעמראב רפתי תתן
הרב הגאון החסיד המפרסם בכל קצוי ארץ פבוד
קדשת מורנו הרב רפי דוד צבי זכר צדיק
לברכה לחיי העולם הבא שהיה אב בית-דין
בקהלת-קדש קרעמיניץ והגליל ובקהלת-
קדש שאריגראד ובקהלת-קדש
מאהלוב והגלילות.

קדם שספר מעשה ראשונה שבספר זה
ענה ואמר בספורי המעשיות שהעולם
מספרים יש בהם נסתרות הרבה ודברים
גבוהים מאד אך שנתקלקלו המעשיות
כי חסר מהם הרבה וגם נתבלבלו, ואינם
מספרים אותם כסדר כי מה ששייך
בתחלה מספרים בסוף וכן להפך וכיוצא
בזה אבל באמת יש בהמעשיות
שמשפרים העולם דברים נעלמים
גבוהים מאד והבעל-שם-טוב זכר צדיק
וקדוש לברכה, היה יכול על ידי ספור
מעשה ליחד יחודים כשהיה רואה
שנתקלקלו צנורות עליונים ולא היה
באפשר לתקן אותם על-ידי תפלה היה
מתקנם ומיחדם על ידי ספור מעשה
ועוד דבר רבנו זכרוננו לברכה, בענין זה

אנשי שלומנו למען לא ישכחו נפלאותם
אשר הראם מרחוק כמאן דמחוי במחוג
עד היכן הדברים מגיעים על ידי מעט
הרמזים אשר גלה לעינינו אחר ספור כל
מעשה ומעשה כי האף אמנם נרשמו
קצת הרמזים שנשמעו מפיו הקדוש אך
זה ברור לכל משכיל כי אין דומה השומע
מפי החכם בעצמו להרואה הדברים
בספר וביותר בדרכי רמזים כאלה אשר
אינם מובנים כי אם על ידי תנועת
האיברים בנענוע הראש וקריצת העין
ונטית היד וכיוצא באלה אשר על ידם
דיקא יבין המבין קצת מעט וישתומם
על המראה ועיניו למרחוק יביטו גדלת
השם וגדלת תורתו הקדושה אשר
נתלבשה בכמה לבושים שונים כמבאר
בכל ספרי קדש.

עד נה הגיעו דברים המעוטים
המחזיקים הרבה לבנו יהגה אימה, אייה
סופר אייה שוקל מאין יבוא עזרנו מי ינוד
לנו איש אכלה מי יעמד בעדינו נשא
לבבנו אל פנים אל אל בשמים בידו
נפקיד רוחנו אליה ה' נשא נפשנו עד הנה
רחמיך עזרונו עזרונו כי עליך נשעננו ויהי
נעם ה' אלקינו עלינו עד יבוא מורה צדק
לעדתנו ויבנה בית קדשנו ותפארתנו
חזה ציון קרית מועדנו מלך בפינו
תחזינה עינינו במהרה בימינו אמן

ואחר-כך התחיל לספר מעשה שבדף
הסמוך ואמר בדרך ספרתי מעשה וכו'
ודע שהמעשיות שספר רבנו
רבם ככלם הם מעשיות חדשות
לגמרי שלא נשמעו מעולם רק הוא
בעצמו ספרם מלבו ודעתו
הקדושה כפי ההשגה העליונה
שהשיג ברוח קדשו

שהיה מלביש אותה ההשגה באותה
המעשה והמעשה בעצמה היא מראה
נוראה והשגה עליונה מאד שהשיג וראה
במקום שראה וגם לפעמים היה מספר
מעשה מהמעשיות שמספרין העולם
אבל הוסיף בהם הרבה, והחליף ותקן
הסדר עד שנשתנה ספור המעשה לגמרי
ממה שהעולם מספרין וכו"ל: אבל לא
נכתבו בזה הספר מאלו המעשיות כי אם
אחת או שתיים ושאר כל המעשיות הם
חדשות לגמרי שלא נשמעו מעולם
באותו הזמן שהתחיל רבנו, זכרונו
לברכה, לעסק בספורי מעשיות

אמר בפרוש בזה הלשון: הנני
אתחיל לספר מעשיות, (אין וועל
שוין אן הייבן מעשיות דער צילין),
וכונות דבריו היה, כמו שאומר מאחר
שאינו מועיל לכם לשוב אל השם יתברך

על ידי התורות והשיחות הקדושות
וכיוצא בזה מה שעסק ביגיעות גדולות
כל ימיו להשיבנו אל השם יתברך באמת
לאמתו ומאחר שאינו מועיל כל אלה על
כן הוא מתחיל לעסק בספורי מעשיות
ואז באותו הזמן אמר התורה המתחלת
פתח רבי שמעון ואמר עת לעשות לה'
יפרו תורתך וכו' דא אורייתא דעתיקא
וכו' הנדפסת בספר הראשון בדף קנ"ז
ושם מבאר בסוף המאמר קצת מענין
ספורי מעשיות שעל ידי ספורי מעשיות
של הצדיק האמת מעוררין מהשנה את
בני אדם שנפלו בשנה וישנים את ימיהם
וכו' עין שם, ויש מעשיות שהם בקרב
שנים, ויש ספורי מעשיות של שנים
קדמוניות שהם בחינת עתיק וכו', עין
שם היטב ותבין ותשכיל קצת מן מוצא
דבר עד היכן הדברים של אלו המעשיות
מגיעים, ומה היתה פונתו הקדושה בזה,
ובאמת יש באלו המעשיות
התעוררות גדול מאד מאד להשם
יתברך ברוב המקומות אפלו על פי
פשוט

מלבד הנסתרות כי כלם הם סודות
נוראות ויש להם כח גדול לעורר הכל
להשם יתברך:

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

להתוודע ולהגלות - הקדמה הראשונה

- ברוסא
- אונן
- נעמירוב
- ט. וואס איז דער נאמען פון דער שווער פון רבי נתן, און אונא איז ער געווען רבי?
 - ר' נפתלי הערץ - אב"ד קראמיניץ והגליץ
 - ר' דוד צבי - אב"ד סאריטראד ומאהליב והגליץ
 - ר' דוד צבי - אב"ד קראמיניץ והגליץ סאריטראד ומאהליב והגליץ
- י. המעשיות שרבינו סיפר בסיפורי מעשיות הם חדשות לגמרי או לא?
 - כולם חדשות לגמרי ולא נשמעו מעולם
 - כולם ישנים, רק רבינו ספרם בסדר הרואי להם
 - רובם ככולם חדשות לגמרי שלא נשמעו מעולם
- יא. מה אמר רבינו באותו הזמן שהתחיל לעסוק בסיפורי מעשיות?
 - הנני אתחיל לספר מעשיות
 - הנני מספר סיפורי מעשיות
 - הנני לספר אלו המעשיות
- יב. איזה התעוררות יש באלו המעשיות, אפילו ע"פ פשט?
 - קצת התעוררות להשי"ת
 - התעוררות גדול להשי"ת
 - התעוררות גדול מאוד מאוד להשם יתברך
- יג. שאלת זכות: על מה אומר רבי נתן שהאמירתם מסוגל לנשמה כמו אמירת זוהר והתיקונים? (עץ בכוכבי אור, אנשי מוהר"ן אות כ"ו)
 - ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות
 - סיפורי מעשיות, שיחות הר"ן
 - ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות, סיפורי מעשיות, והשיחות שלו.
- יד. שאלת זכות: באיזה ימים אמר רבי נתן שמצוה לומר כל ספרי רבינו מתחילתם ועד סופם, ומועיל מאוד מאוד? (עץ בכוכבי אור, אנשי מוהר"ן אות כ"ו)
 - בימי ספירת העומר
 - בימי בין המיצרים
 - בימי אלול הקדושים

- א. איך קורא רבי נתן לכל תיבה שמוזכר בסיפורי מעשיות?
 - טהור
 - קודש
 - קודש קדשים
- ב. מה הלשון שרבינו אמר לפני כמה אנשים, איך להדפיס הסיפורי מעשיות?
 - בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה למעלה כתוב בלשה"ק, ולמטה בלשון לע"ז
 - בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה למעלה כתוב בלשון לע"ז, ולמטה בלשה"ק
 - בדעתי להדפיס ספר מעשיות, ויהיה כתוב רק בלשה"ק
- ג. מה כתב רבי נתן ששמענו מפיו הקדוש בפירוש?
 - שכל ענין וענין של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה
 - שכל דיבור ודיבור של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה
 - שכל מעשה ומעשה של אלו המעשיות יש בה כוונה עצומה
- ד. מה אומר רבינו בפירוש על הסיפורי מעשיות?
 - שראויים לדרשם ברבים
 - לעמוד בבית הכנסת ולספר מעשה מאלו המעשיות
 - שתי התשובות נכונות
- ה. איזה התעוררות מקבלים מהסיפורי מעשיות?
 - לשוב להשם יתברך באמת לאמיתו ולעסוק רק בתורה ועבודה תמיד
 - להפוך פניו מהבלי העולם לגמרי
 - שתי התשובות נכונות
- ו. איך רבי נתן חותם אחריו הקדמה זו?
 - הלא כה דברי הכותב והאסדר
 - הלא כה דברי הכותב והאסדר והמעתיק
 - הלא כה דברי הכותב והמעתיק
- ז. מה היה השם של אביו של רבי נתן?
 - מוהר"ר נפתלי
 - מוהר"ר נפתלי צבי
 - מוהר"ר נפתלי הערץ
- ח. אונא האט רבי נתן געוואוינט בשעת ווען ער האט געשריבן די הקדמה?
 -

ויש להם כח גדול לעורר הכל להשם יתברך, חזק - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

דעם רבינ'ס אעשיות

בחינה אויף סיפורי מעשיות להתוודע ולהגלות - די ערשטע הקדמה (אויף לשה"ק)

- נעמירוב
- 6. **וואס איז דער נאמען פון דער שווער פון רבי נתן, און אונטן איז ער געווען רבי?**
 - ר' נפתלי הערץ - אב"ד קרעמינעץ והעל"ס
 - ר' דוד צבי - אב"ד ארזישראל ומאהליב והעל"ס
 - ר' דוד צבי - אב"ד קרעמינעץ והעל"ס ארזישראל ומאהליב והעל"ס
- 7. **זענען די מעשיות נייע?**
 - אלע זענען אינגאנצן נייע
 - אלע זענען מעשיות וואס די וועלט דערציילט נאר די רבי האט עס פארראכטן
 - רוב זענען אינגאנצן נייע, נאר איינע אדער צוויי זענען וואס די וועלט דערציילט נאר די רבי האט עס פארראכטן
- 8. **וואס האט דער רבי געזאגט ווען ער האט אנגעהויבן דערציילן די מעשיות?**
 - איך וועל שוין אנהויבן מעשיות צו דערציילן
 - איך וועל דערציילן א מעשה
 - איך וועל דערציילן די מעשיות
- 9. **וואס איז דא אין די מעשיות אפ' על פי פשוט?**
 - אביסל התעוררות צו עבודת השי"ת
 - א גרוסע התעוררות צו עבודת השי"ת
 - זייער זייער א גרוסע התעוררות צו עבודת השי"ת
- 10. **שאלת זכות: אויף וועלכע ספרים האט רבי נתן געזאגט אז דער זאגן אליין, איז מסוגל פאר די נשמה אזויווי צו זאגן די זוהר הק' און די תיקונים? (עין בכוכבי אור, אנשי מוהר"ן אות כ"ז)**
 - ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות
 - סיפורי מעשיות, שיחות הר"ן
 - ליקוטי מוהר"ן, ספר המידות, סיפורי מעשיות, און זיינע שיחות
- 11. **שאלת זכות: אין וועלכע טעג זאגט אונז רבי נתן אז ס'איז א מצוה צו זאגן די אלע ספרים פון אנהייב ביז'ן סוף און ס'העלפט זייער זייער? (עין בכוכבי אור, אנשי מוהר"ן אות כ"ז)**
 - אין די טעג פון ספירה
 - אין טעג פון בין המצרים
 - אין די הייליגע טעג פון אלול

- א. **וויאזוי רופט רבי נתן יעדע ווארט פון די מעשיות? (להתוודע ולהגלות)**
 - טהור
 - קודש
 - קודש קדשים
- ב. **וואס האט דער רבי געזאגט? ער וויל דרוקן א ספר פון מעשיות וואס זאל זיין? (הקדמה אויף אידיש)**
 - אויבן אויף לשה"ק אונטן אויף טייטש
 - אויבן אויף טייטש אונטן אויף לשה"ק
 - נאר אויף לשה"ק
- ג. **וואס האט דער רבי געזאגט אויף די מעשיות?**
 - אז יעדע ענין פון די מעשיות האט א כוונה עצומה
 - אז יעדע ווארט פון די מעשיות האט א כוונה עצומה
 - אז יעדע מעשה פון די מעשיות האט א כוונה עצומה
- ד. **וואס נאך האט דער רבי געזאגט אויף די מעשיות?**
 - אז ס'איז ראוי עס צו דרשנן ברבים
 - אז ס'איז ראוי אויפצושטיין אין ביהמ"ד פארלערנען די מעשיות
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ה. **וואספארא התעוררות באקומט מען פון די מעשיות?**
 - זיך צוריקצוקערן צום אייברשטן און עוסק זיין נאר אין תורה אין עבודה
 - זיך אוועקבייגן פון נארישקייטן פון דער וועלט
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ו. **וויאזוי שרייבט זיך רבי נתן אונטער?**
 - השל"ה דברי הכותב והמסדר
 - השל"ה דברי הכותב והמאמץ
 - השל"ה דברי הכותב והמעתיק
- ז. **וואס איז דער נאמען פון דער טאטע פון רבי נתן?**
 - מוהר"ר נפתלי
 - מוהר"ר נפתלי צבי
 - מוהר"ר נפתלי הערץ
- ח. **אונטן האט רבי נתן געוואוינט בשעת ווען ער האט געשריבן די הקדמה?**
 - ברסלב
 - אונג

און השי"ת וועט אונז שיקן דעם גואל צדק באלד אין אונזרע צייטן - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.